

ת"פ 22847/12/10 - מדינת ישראל נגד נסים בובליל ואח', יוסף גורדון

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 22847-12-10 מדינת ישראל נ' בובליל ואח'
ת"פ 23916-10-13 מדינת ישראל נ' יקואל ואח'

לפני כב' השופט משה יועד הכהן
מדינת ישראל
נגד

1. נסים בובליל ואח'
2. יוסף גורדון

החלטה בעניין הנאשם 2

1. עם כל ההבנה לקושי שאותו חווה הנאשם 2, אינני סבור שיש מקום בשלב זה להפריד את משפטו ממשפטם של יתר הנאשמים לאחר פרשת התביעה.

2. המבחן המרכזי שעל בית המשפט להפעיל בעת החלטה בבקשה להפרדת דיון בין נאשמים שהועמדו לדין ביחד, הינו מבחן עיוות הדין. במסגרת אותו מבחן, אין בית המשפט בוחן רק את עיוות הדין האינדיבידואלי שעלול להיגרם לנאשם אלא גם את שיקולי היעילות אשר ביסודם ההנחה שראוי כי פרשה עובדתית אחת תתברר בפני בית משפט אחד וכי יינתן פסק דין אחד החורץ משפט אחד לכל המעורבים, בעקבות קביעה אחת באשר לכוחן של הראיות (ראו: י' קדמי, סדר הדין בפלילים, מהדורה תשס"ג-2009, חלק שני (להלן - "קדמי"), בעמ' 944 וכן ת"פ (י-ם) 3120/02 **מדינת ישראל נ' רון** פ"מ תשס"ב(2)724).

3. אקדים ואומר כי בכל הנוגע לטענה שעניינה ההכבדה שבדיון משותף באישומים הראשון והשלישי, הנוגעים לנאשמי התאחדות הקבלנים ובכללם הנאשם 2, ביחד עם הדיון באישום השני, שעניינו פעולותיהם של קבלני עוטף עזה, תמוה ביותר שהבקשה מוגשת רק כעת. יצוין כי המועד הראוי להעלאת הבקשה, הן לעניין הדיון המשולב בשלושת האישומים והן לעניין הפרדת עניינו של הנאשם 2 מזה של יתר הנאשמים, היה בעת הדיון בטענות המקדמיות בסיבוב הראשון, ולמצער, בעת הדיון בטענות המקדמיות בסיבוב השני. זאת לאחר שביטולו של האישום השני כלפי מרבית הקבלנים נהפך בערעור, במסגרת ע"פ 6328/12, והאישום השני הושב על כנו והוחזר למותב זה. בנקודת זמן זו, ניתנה הזדמנות נוספת לכלל הנאשמים להוסיף טענות מקדמיות וגם כאן נמנע הנאשם 2 מלטעון להפרדת

הדיון בין האישומים האמורים וכן להפרדת עניינו מעניינם של יתר הנאשמים. כל זאת למרות שהתמשכות ההליכים נגדו, בודאי באותו שלב הייתה ברורה וצפויה. כפי שציין בצדק ב"כ המאשימה, העלאת הטענה לראשונה, **ארבע וחצי שנים** לאחר הגשת כתב האישום, שעה שמדובר בטענה שהיא במהותה טענה מקדמית, ללא כל טעם מבורר לשיהוי, מקימה משוכה ממשית המונעת את קבלתה, ולו מטעם זה בלבד. ראו סעיפים 143 (3) ו-150 לחסד"פ וכן קדמי, שם בעמ' 939.

4. יתר על כן, המשמעות פיצול משפטו של הנאשם 2 ממשפטם של יתר הנאשמים בשלב זה, הינה, שעל בית המשפט יהיה לשמוע בנפרד את ראיות ההגנה מטעמו ובהמשך, לקבוע ממצאים ולהכריע הכרעות עובדתיות ומשפטיות ביחס למכלול השאלות העומדות בלב התיק, בכל הנוגע לאישומים הראשון והשלישי. כל זאת, לאחר ניהול פרשת ההגנה ושמיעת טענות של נאשם זה בלבד.

5. מאחר שעמדתם של יתר נאשמי ההתאחדות בהתייחס לעבירות המיוחסות להם, אינה שונה באופן מהותי מזו של הנאשם 2. המשמעות היא, שבית המשפט יידרש למעשה להכריע פעמיים באותן סוגיות ממש.

6. גם ברמה המעשית אין בהיעתרות לבקשה משום חיסכון ממשי בזמן, שכן בית המשפט, בשל אילוצי יומנו, לא יוכל לסיים את שמיעת ההליך וכתיבת הכרעת הדין בעניינו של נאשם 2, לפני המועדים שנקבעו לשמיעת ראיות ההגנה והסיכומים בעניינם של כלל הנאשמים בחודשים ינואר-מרץ 2016. המשמעות היא, כי יהיה צורך **להוסיף** מועדים נפרדים לשמיעת ראיות ההגנה והסיכומים של נאשם זה וכן לייחד זמן לכתיבת הכרעת דין נפרדת בעניינו, מועדים שאינם בנמצא.

7. זאת ועוד, האופציה של העברת המשך בירור ההליך למותב אחר, רק בעניינו של נאשם 2, איננה מעשית בנסיבות העניין ואף אינה עומדת בתנאי סעיף 233 לחוק סדר הדין הפלילי.

8. בנוסף, אינני סבור שהדוגמאות שהביאו ב"כ הנאשם 2 מת"פ (י-ם) 965/05 (27.4.06) ות"פ (י-ם) 385/98 (14.8.03) דומים לעניינו וזאת המטעמים שמנה ב"כ המאשימה בתגובתו. במקרה הראשון, דובר על הפרדת עניינם של שניים מהנאשמים בשל הסדר טיעון שסיים את משפטם ובמקרה השני, מדובר בשני נאשמים שלא היו בארץ וההליכים כלפיהם הותלו. זאת שעה שלגבי יתר הנאשמים נמשכו ההליכים והמשפט הגיע לשלב הסופי. באותו עניין, נתן בית המשפט משקל לעובדה שהמאשימה בעת שהתלתה את ההליכים נטלה על עצמה את הסיכון שהמשפט יופרד ועשתה זאת כדי לייעל את הדיון בהליכים בעניינם של יתר הנאשמים. זאת, בשונה מעניינו.

9. אינני בטוח שהנאשם 2 הוא הנאשם היחיד שהתמשכות ההליכים בתיק מכבידה עליו, ואין זה בגדר סוד, שעצם ניהולו של הליך פלילי ממושך כנגד נאשם הנובע, בין היתר, מריבוי הנאשמים במשותף עמו ומההיקף הניכר של הראיות, כרוך בהכבדה. מכל מקום, ההכבדה המדוברת לא נולדה היום ולא ברור,

כאמור בפתיח, מדוע לא מצא הנאשם לנכון להעלות את הטענה בשלב המתאים והמתין עד היום כדי להעלותה.

10. ממכלול הטעמים האמורים לעיל, הבקשה נדחית.

11. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ה, 20 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.